

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115202476
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115202476.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Karadžičova 8, proti odporcovi: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. V., ul. J. XXX/X, o zaplatenie 286,12 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 117,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29,30 eur od 22.02.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 29,30 eur od 22.03.2012 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 29,30 eur od 21.04.2012 do zaplatenia a vo výške 9,25 % ročne zo sumy 29,30 eur od 21.05.2012 do zaplatenia.

II. Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 10.02.2015 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh pôvodného navrhovateľa, a to obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým sa proti odporcovi domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 286,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 09.03.2012 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že s odporcom dňa 29.07.2011 uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi pôžičku v sume 293,50 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 10 mesačných splátkach v sume 30,20 eur. Do dňa spísania návrhu uhradil celkovo sumu 60,40 eur. Vzhľadom na porušenie zmluvy odporcom, navrhovateľ listom zo dňa 29.02.2012 - predžalobná upomienka, vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Celkový dlh odporcu je 286,12 eur.

Odporcovi bol návrh na začatie konania spolu s prílohami doručený dňa 28.02.2016, pričom na tento návrh odporca žiadnym spôsobom nereagoval.

Dňa 06.07.2015 bol súdu doručený návrh na zmenu účastníka na strane navrhovateľa, z pôvodného navrhovateľa na súčasného navrhovateľa. Súd zmenu navrhovateľa pripustil uznesením zo dňa 07.09.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2015.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Súd sa oboznámil s návrhom, Zmluvou o pôžičke zo dňa 29.07.2011 uzavretej medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa, predloženými Podmienkami k Zmluve o úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.06.2015, prehľadom

splátok a úhrad a predžalobnou upomienkou. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi má súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. s odporcom uzatvorila dňa 29.07.2011 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol odporcovi spotrebiteľský úver v sume 239 eur, ktorú sa odporca zaviazal uhradiť v 10 pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,20 eur spolu s úrokom vo výške 58,64 % ročne, teda v sume 54,50 eur. Celkovo mal splatiť sumu 293,50 eur. Podmienky splácania úveru, resp. podmienky úverovej zmluvy, boli uvedené v Podmienkach k Zmluve o pôžičke. Presné termíny splátok ani presne určená konečná splatnosť úveru v úverovej zmluve neboli uvedené. V úverovej zmluve bol uvedený počet splátok (10) a termín konečnej splatnosti 5/2012. Takisto bola v zmluve uvedená celková cena úveru, RPMN na úver vo výške 58,64 %. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 58,64 %. Úver bol odporcovi poskytnutý za účelom financovania kúpy tovaru (čierna technika Garmin nuvi 1490T). Celkový dlh na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke (o spotrebiteľskom úvere) bol splatný do 10 mesiacov.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 559 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm.a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v účinnom znení, ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“ orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 1 ods.1, ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 písm.a/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 2 písm.b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 2 písm.zd/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie produktom výrobok alebo služba vrátane nehnuteľnosti, práva alebo záväzku.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 517 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že navrhovateľ je právnym nástupcom pôvodného veriteľa odporcu v zmluvnom záväzkovom vzťahu, ktorý bol založený Zmluvou o pôžičke zo dňa 29.07.2011, teda zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Táto zmluva, ktorú uzavrel právny predchodca

navrhovateľa ako dodávateľ s odporcom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Po posúdení predloženej zmluvy o pôžičke má súd za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Zo záväzkového vzťahu, vzniknutého na základe tejto úverovej zmluvy si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje právo na vrátenie istiny poskytnutého úveru a úroku celkovo v sume 286,12 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy. Súd teda posudzoval uplatnené právo navrhovateľa na úroky úveru a istinu úveru. V tejto súvislosti súd uvádza, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm.a/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Je tomu tak preto, že v úverovej zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (každého osobitne).

V súvislosti s neuvedením týchto údajov súd uvádza, že zákonodarca zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za následok, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Jedným z nich je aj údaj o výške, počte a termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (každého osobitne). Následkom absencie takého údaju v úverovej zmluve, teda v samotnom podpísanom znení zmluvy, je podľa § 11 ods. 1 písm.a/ zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukazuje aj na to, že nie je možné považovať za riadne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú uvedené v inej listine ako je samotná zmluva. Takýto záver vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe, jedno z aktuálnych rozhodnutí je napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1201/2015 z 13.01.2016.

Celkový dlh odporcu bol splatný dňa 20.05.2012 (piatok pracovný deň), kedy bola splatná posledná 10. splátka peňažného dlhu odporcu. Vzhľadom k tomu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, je výška každej splátky 29,30 eur (teda poskytnutá pôžička - istina v sume 293 eur/počet splátok, teda 10). Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, odporca zaplatil iba dve splátky celkovo v sume 60,40 eur, pričom posledná (druhá) splátka bola zaplatená dňa 20.09.2011. Z celkovej povinnosti vrátiť poskytnutý spotrebiteľský úver (istinu) v sume 293 eur si odporca splnil túto svoju povinnosť iba čiastočne. Vzhľadom k tomu, že s účinnosťou od 01.05.2014 sú súdy povinné z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie práva, nároku voči spotrebiteľovi podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, súd prihliadol aj na to, či si navrhovateľ neuplatňuje premlčané právo.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o zmluvu o pôžičke, ktoré je navyše aj spotrebiteľskou zmluvou, na posúdenie existencie premlčania práva navrhovateľa sa vzťahujú ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle tejto úpravy sa na daný záväzkový vzťah vzťahuje premlčacia doba v trvaní troch rokov podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba začala v danom prípade plynúť od splatnosti každej z 10 mesačných splátok. Ich splatnosť nastala vždy 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, teda od 20.08.2011 do 20.05.2012.

Navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca si právo na žalovanú sumu uplatnil dňa 10.02.2015, teda v čase po uplynutí premlčacej trojročnej doby pri splátkach splatných do 20.01.2012. Jeho právo na splátky nezaplatené a splatné do 10.02.2012 je tak premlčané, pričom podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľovi nemožno premlčané právo priznať. Preto súd návrh navrhovateľa čiastočne zamietol. Uvedené sa netýka splátok splatných v dňoch 20.02.2012, 20.03.2012, 20.04.2012 a 20.05.2012, celkovo v sume 117,20 eur. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 117,20 eur, ktoré predstavujú splátky bezúročného úveru bez poplatkov (tie si navrhovateľ žiadne neuplatnil).

Platné vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu súd nemal za preukázané. Navrhovateľ ako veriteľ si môže uplatniť voči spotrebiteľovi právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky), len po splnení podmienok uvedených v § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, teda najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Splnenie týchto podmienok navrhovateľ nepreukázal, pričom v tejto súvislosti neoznačil ani žiadny dôkaz.

Navrhovateľ si uplatnil takisto aj právo na príslušenstvo zo žalovanej pohľadávky, ktoré predstavujú úroky z omeškania v zákonnej výške. Navrhovateľ si však uplatnil právo na úroky celej dlžnej sumy aj za obdobie, kedy odporca nebol ešte v omeškaní so zaplatením niektorých splátok. Ide o splátky splatné dňa 20.03.2012, 20.04.2012 a 20.05.2012. Navrhovateľ vychádzal pri vzniku omeškania z predpokladu, že celý dlh odporcu sa stal splatným na základe listu zo dňa 29.02.2012, kedy mal navrhovateľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Ako vyplýva z vyššie uvedeného odseku tohto odôvodnenia, k tomuto však platne nedošlo. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania v zákonnej výške z každej splátky osobitne. Deň vzniku omeškania ustálil vždy tak, že ak posledný deň lehoty určenej na zaplatenie splátky (v zmysle zmluvy išlo o 20. deň v mesiaci) pripadol na deň pracovného pokoja, resp. na sobotu alebo nedeľu, posunul ho na prvý nasledujúci pracovný deň. Išlo o splátky splatné dňa 20.02.2012 a 20.03.2012. V dňoch vzniku omeškania bola výška úrokov z omeškania v zmysle § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka 9 %, resp. 9,25 % ročne.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pretože navrhovateľ aj odporca boli v konaní čiastočne úspešní. Navrhovateľ bol úspešný na 40,96 % a odporca na 59,04 %, pričom miera ich úspechu bola takmer rovnaká. Preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.